

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/23/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015201076
Dátum vydania rozhodnutia: 04.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015201076.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: O. O., narodený XX. E. XXXX, bytom K. č. XXX, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Nitra, so sídlom v Nitre, Štefánikova trieda č. 88 (predtým do 30. júna 2016 Centrum právnej pomoci, Kancelária Hlohovec, so sídlom v Hlohovci, M. R. Štefánika č. 1), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 18. júna 2015, sp.zn. 6742/2015, č.k. KaHC-29701/6742/2015-39172/2015, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. februára 2016, č.k. 4Sp/55/2015-20, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 5. februára 2016, č.k. 4Sp/55/2015-20, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) odmietol podľa § 250p Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) opravný prostriedok (návrh) navrhovateľa podaný proti rozhodnutiu odporcu z 18. júna 2015, sp.zn. 6742/2015, č.k. KaHC-29701/6742/2015-39172/2015, ktorým odporca navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu, že vo veci, v ktorej požiadal o poskytnutie právnej pomoci nebola vylúčená jej zrejmosť bezúspešnosť.

Keďže navrhovateľom podaný opravný prostriedok nespĺňal náležitosti predpokladané ustanovením § 249 ods. 2 OSP (nebolo z neho zrejmé, v čom vidí navrhovateľ nesprávnosť či nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, alebo postupu odporcu v konaní, ktoré jeho vydaniu predchádzalo), krajský súd uzneseniami z 13. októbra 2015, č.k. 4Sp/55/2015-13 a zo 7. decembra 2015, č.k. 4Sp/55/2015-17, nariadil navrhovateľovi odstrániť vady návrhu. Nakoľko navrhovateľ vady návrhu neodstránil a tieto bránili jeho vecnému vybaveniu, opravný prostriedok navrhovateľa odmietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP).

Krajský súd zároveň neakceptoval tvrdenie navrhovateľa, že vo februári 2016 mu končí výkon trestu, a že z dôvodu výkonu trestu odňatia slobody má sťažené podmienky na doplnenie podaného návrhu, resp., že po ukončení výkonu trestu odňatia slobody sa obráti na advokáta, s odôvodnením, že samotný výkon trestu navrhovateľovi nebráni v styku s advokátom. Dodal, že navrhovateľ mal na odstránenie väd podania dostatok času, t.j. od 21. októbra 2015, kedy mu bolo doručené v poradí prvé uznesenie.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ, žiadal rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd rozhodol bez toho, aby navrhovateľovi umožnil zúčastniť sa konania, čím teda krajský súd navrhovateľovi odňal možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“ a § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní navrhovateľa (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 212 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250l ods. 1, 2 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

(2) Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250m ods. 1 OSP konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu.

Podľa § 249 ods. 2 OSP žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250p OSP, ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa odmietol opravný prostriedok navrhovateľa podaný proti rozhodnutiu odporcu z 18. júna 2015, sp.zn. 6742/2015, č.k. KaHC-29701/6742/2015-39172/2015, ktorým odporca navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu, že vo veci, v ktorej požiadal o poskytnutie právnej pomoci nebola vylúčená jej zrejma bezúspešnosť.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že krajský súd po tom, čo mal za preukázané, že opravný prostriedok nespĺňa základné atribúty návrhu v zmysle § 249 ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP vyzval

navrhovateľa uznesením z 13. októbra 2015, č.k. 4Sp/55/2015-13 (vydaným vyšším súdnym úradníkom), aby tento v stanovenej lehote 15 dní od doručenia uznesenia doplnil podanie o predpísané náležitosti, konkrétne na vyjadrenie v akom rozsahu navrhovateľ napáda rozhodnutie a postup odporcu, uvedenie konkrétnych dôvodov, v čom navrhovateľ vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu odporcu, opísanie rozhodujúcich skutočností, t.j. skutočností odôvodňujúcich nezákonnosť rozhodnutia a postupu odporcu a označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoláva, resp. označenie prostriedkov, ktorými možno zistiť skutočný stav veci. Krajský súd v predmetnom uznesení navrhovateľa zároveň správne poučil o tom, že v prípade, ak nebudú nedostatky podmienok konania odstránené, opravný prostriedok navrhovateľa odmietne podľa § 250p OSP. Uznesenie bolo doručené navrhovateľovi dňa 21. októbra 2015, riadne do vlastných rúk, čo navrhovateľ potvrdil vlastnoručným podpisom na príslušnej doručke.

Navrhovateľ v stanovenej lehote napadol uvedené uznesenie odvolaním zo 4. novembra 2015, doručeným krajskému súdu dňa 9. novembra 2015, ktoré odôvodnil tým, že má sťažené podmienky na doplnenie podania, nakoľko sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Dodal, že po skončení výkonu trestu (dňom 17. februára 2016) bude môcť lepšie uplatniť obranu a ochranu svojich práv, a to za osobnej účasti pred senátom.

Týmto podaným odvolaním sa vyššie uvedené uznesenie zo zákona zrušilo (§ 374 ods. 4 OSP) a vo veci opätovne rozhodol sudca, ktorý uznesením zo 7. decembra 2015, č.k. 4Sp/55/2015-17 nariadil navrhovateľovi, aby v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odstránil vady podania, a to spôsobom obsahovo korešpondujúcim už zo skôr vyšším súdnym úradníkom vydaným uznesením. Uznesenie bolo rovnako navrhovateľovi riadne doručené dňa 16. decembra 2015.

Navrhovateľ v následnom vyjadrení z 30. decembra 2015, doručeným krajskému súdu dňa 5. januára 2016 uviedol totožné skutočnosti, ako v predchádzajúcom odvolaní. Zároveň však požiadal súd o dodatočné doplnenie podania až do 18. marca 2016.

V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva navrhovateľovi z vyššie citovaného ustanovenia § 249 ods. 2 OSP zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby (tu analogicky návrhu) aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí. Zákon kladie na obsah žaloby ako podmienky všeobecné (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 OSP), tak aj podmienky osobitné pre správne súdnictvo, ktoré sú obsiahnuté v § 249 ods. 2 OSP. Žaloba musí preto obsahovať označenie napadnutého rozhodnutia, označenie všetkých účastníkov konania aj účastníkov konania pred správnym orgánom (včítane osôb zúčastnených na konaní), presné označenie výrokov, ktoré žalobca napáda (najmä ak rozhodnutie pozostáva z viacerých výrokov) a žalobné dôvody. Zo žaloby musí byť pre súd jasné a zrozumiteľné, aké žalobné dôvody uvádza žalobca na podporu svojho tvrdenia podľa § 247 ods. 1 OSP, že dotknutým rozhodnutím bol na svojich právach ukrátený. Súd nemôže z vlastnej iniciatívy za žalobcu nahradiť žalobné dôvody, ani sám nevyhľadáva ďalšie možné vady napadnutého rozhodnutia. Nakoľko predmetom súdneho preskúmania je predovšetkým zákonnosť rozhodnutia (nie iba jeho vecná správnosť), má včasné, správne a úplné formulovanie žalobných dôvodov zásadný význam.

Podľa citovaných zákonných ustanovení ako aj súdnej judikatúry a ustálenej súdnej praxe (bližšie napr. ZSP 1/1997, R 64/1998, ZSP 8/1998, R 58/2001, R 95/2004, ZSP 5/2005) treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie a zdôvodnenie žalobcu, že rozhodnutím alebo postupom, ktorý napáda, bol ukrátený na svojich právach, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Ďalej musí žalobca tvrdiť, že správny orgán pri vydaní napadnutého rozhodnutia porušil zákon, a to tak, že odkáže na konkrétne ustanovenia právnych predpisov, či už hmotného, alebo procesného práva. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Obligatórnou náležitosťou žaloby je teda povinnosť žalobcu tvrdiť, že správne rozhodnutie alebo jeho časť odporuje konkrétnemu všeobecne záväznému právnomu predpisu a toto tvrdenie právne odôvodniť. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Nedostatok žalobcovho tvrdenia, že vydaním

napadnutého rozhodnutia bol porušený zákon alebo iný právny predpis predstavuje vadu žaloby, ktorá bráni jej vecnému vybaveniu v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 OSP (tu analogicky § 250p OSP). Za nedostatok žaloby sa považuje aj jednoduchý odkaz na námietky, ktoré žalobca vznesol v správnom konaní, napríklad v rámci kontroly, dozoru alebo v správnom odvolaní. Taktiež je neprípustný odkaz na dôvody inej súdnej žaloby.

Ako je už spomenuté vyššie, súd nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 OSP majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je podľa § 250h OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP viazaný a nemôže ho prekročiť. Z ustanovenia § 249 ods. 2 OSP vyplýva zásada iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúma na základe podanej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia s výnimkou, ak zrušuje rozhodnutie správneho orgánu podľa § 250j ods. 3 OSP.

Navrhovateľ v opravnom prostriedku z 28. júna 2015, doručenom krajskému súdu dňa 1. júla 2015 neuviedol rozsah, v akom rozhodnutie odporcu napáda, dôvody, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu odporcu, opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nezákonnosť rozhodnutia a postupu odporcu a rovnako aj označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoláva. Zároveň krajský súd správne postupoval, keď navrhovateľa poučil o následku neodstránenia väd návrhu, spočívajúceho v odmietnutí opravného prostriedku. Nakoľko navrhovateľ uvedené nedostatky neodstránil ani po doručení uznesení na odstránenie nedostatkov podania z 13. októbra 2015, č.k. 4Sp/55/2015-13, resp. zo 7. decembra 2015, č.k. 4Sp/55/2015-17, pričom na doplnenie návrhu mu bol zo strany súdu poskytnutý dostatočný časový priestor, krajský súd procesne nepochybil, keď pristúpil k odmietnutiu opravného prostriedku podľa § 250p OSP.

Toto uznesenie navrhovateľ napadol odvolaním, v ktorom rovnako neuviedol žiadne relevantné skutočnosti; vady návrhu ani v podanom odvolaní neodstránil.

Námietku, ktorou navrhovateľ poukazoval na procesné pochybenie súdu, keď v predmetnej veci rozhodol bez jeho prítomnosti, čím mal teda navrhovateľovi odňať možnosť konať pred súdom, najvyšší súd dáva navrhovateľovi do pozornosti ustanovenie § 250q ods. 1 OSP, podľa ktorého súd nariadi pojednávanie vtedy, ak nedôjde k vybaveniu opravného prostriedku spôsobom uvedeným v § 250f, 250o alebo 250p. Keď teda v danom prípade krajský súd postupom podľa § 250p OSP odmietol opravný prostriedok, nemal dôvod vo veci nariadiť pojednávanie.

Za týchto okolností aj najvyšší súd dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa trpí závažnými nedostatkami, ktoré bránia jeho vecnému prejednávaniu a tieto nedostatky ani na konkrétnu a podrobnú výzvu súdu neboli odstránené. Nakoľko súd je rozsahom opravného prostriedku viazaný a nemôže jeho obsah nahradiť ani doplniť, nie je splnený základný predpoklad pre postup súdu podľa tretej hlavy piatej časti OSP.

Záverom najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že na základe Prikazu riaditeľky Centra právnej pomoci z 10. júna 2016, číslo PR/16/2016 bola ku dňu 30. júna 2016 zrušená kancelária Centra právnej pomoci v Hlohovci. Nakoľko agenda tejto kancelárie prešla na kanceláriu Centra právnej pomoci v Nitre, súd bez ďalšieho konal s týmto právnym nástupcom.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd ako súd odvolací, odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP, s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 492 ods. 2 SSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k ods. 1 OSP, § 250l ods. 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP, keďže navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z.

o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.